

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: J. S., narozený X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
se sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: Ministerstvo dopravy
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2019, č. j. 339/2019-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

Odůvodnění

I. Předmět sporu

1. Magistrát hl. m. Prahy (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) rozhodnutím ze dne 20. 1. 2016, č. j. MHMP 110540/2016 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“) zamítl námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče – žalobce. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný shrnul, že dne 14. 10. 2015 správní orgán I. stupně vyhotovil oznámení, že žalobce dosáhl 12 bodů a současně byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce nejprve podal námitky proti přestupku ze dne 26. 1. 2015, která se týkala dopravní nehody. Později podal dne 23. 10. 2015 námitky také zástupce žalobce proti bodovému hodnocení. Správní orgán I. stupně námitky zamítl. Žalovaný podotkl, že je oprávněn zkoumat to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda tento záznam byl proveden zcela v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k zákonu č. 361/2000 Sb. o silničním provozu (dále jen „*zákon o silničním provozu*“). Poukázal na to, že všechna oznámení o pokutě jsou dostatečně přesná, identifikují žalobce jako přestupce, označují místo a čas spáchání přestupků, specifikují, jakého přestupkového jednání, se žalobce dopustil, jakého porušení zákona o silničním provozu tím došlo a že mu za tato jednání byly uloženy blokové pokuty. Podle žalovaného byla všechna oznámení dostatečně způsobilými podklady, nebylo třeba obstarávat pokutové bloky, neboť žalobce jen obecně uvedl, že v době přestupků se vždy nacházel na jiném místě bez jakéhokoli doložení této skutečnosti. Podle žalovaného jsou námitky žalobce neurčité, ničím podložené, nevěrohodné. Dle rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76 a ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 – 74 platí, že ne každé zpochybnění oznámení nutně vede k povinnosti správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti tam uvedené. Podle žalovaného správní orgán I. stupně provedl dokazování tak, aby byl zjištěn skutečný stav věci, správně neprovedl navrhované důkazy, byly nadbytečné pro věc, ostatně i navrhovaný svědek – přítel žalobce - nebyl identifikován dostatečně konkrétně.
3. K předloženému rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014 žalovaný uvedl, že není vázán rozhodnutím podřízeného správního orgánu. Konstatoval, že vzhledem k časovému odstupu od rozhodnutí a k vývoji judikatury je zřejmé, že se správní praxe změnila.

III. Žaloba

4. Žalobce namítl, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky. Přílohou doplněného odvolání bylo i rozhodnutí odvolacího správního orgánu, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č.j. MSK 49924/2014. Z tohoto rozhodnutí je zcela zřejmé, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče zejména k námitkám v odvolacím řízení. Uvedené vyplývá i z dalších rozhodnutí ze dne 22. 10. 2014, č.j. MSK 126113/2014 či ze dne 12. 11. 2014, sp. zn. MSK 121761/2014. Žalobce namítl, že dle správního řádu existuje zásada legitimního očekávání, kdy dle této zásady by správní orgány měly ve

věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsáním způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně.

5. Žalobce dále jako napadl způsobilost podkladů pro záznam bodů. Podotkl, že jediné důkazy, které odvolací orgán posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tak aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci.
6. Z přiložených rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 podle žalobce vyplývá, že tato nesplňují dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí a naproti tomu rozhodnutí je v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky.
7. Žalobce poté shrnul, že podklad k záznamům nemůže způsobit, pokud z rozhodnutí není patrné, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a konkrétně jakého jednání se přesně měl přestupce dopustit. Např. uvedl, že kdy v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, přestupkové jednání nevyplývá z popisu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, v případě porušení být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není dostatečným popisem přestupku formát „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, v případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není dostatečným popisem přestupku formát „*telefonování za jízdy aj.*“, Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí a okolnosti přestupku mohly být vůbec přezkoumány.
8. Dále jednotlivým pokutovým blokům (ze dne 9. 10. 2015, 19. 5. 2015, 27. 4. 2015, 26. 1. 2015) vytkl, že: není přesně zajištěna osoba přestupce, není přesně zajištěna místo a doba spáchání přestupku, nevyplývá z nich skutková podstata jednání přestupce a jeho právní kvalifikace, údaje v části právní kvalifikace jsou nečitelné, není zcela zřetelná výše sankce, údaj o sankci chybí či není úplný, není uvedeno místo vydání bloku a podpis oprávněné úřední osoby, není zřetelný podpis přestupce, datum vyhotovení a převzetí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ pokutových bloků ze dne 9. 10. 2015, 19. 5. 2015, 27. 4. 2015, 26. 1. 2015. Není tedy z nich bez důvodných pochybností patrné komu, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

IV. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný uvedl, že řádně zhodnotil podklady obsažené ve spise, ty jsou dostatečné pro provedení záznamu, žalobce je dostatečně věrohodně nezpochybnil. Konstatoval, že podané odvolání obsahuje tzv. typizované námitky (jedná se o šablonu, která je univerzálně používána panem JUDr. Bechyněm, dříve užívána obecným zmocněncem AK Linhart), kdy jsou zpochybňovány formální náležitosti jednotlivých pokutových bloků či

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

rozhodnutí. Pro toto tvrzení svědčí i fakt, že v podané žalobě jsou na straně 3 pod bodem b) uvedena čísla pokutových bloků, jež jsou zcela shodná s čísly uvedenými v žalobě u Městského soudu v Praze vedené pod sp. zn. 5 A 235/2018 či sp. zn. 3 A 243/2018 a další, přičemž uváděná čísla pokutových bloků nejsou vůbec součástí spisové dokumentace a s případem žádným způsobem nesouvisí. Žalovaný je názoru, že v řízení o námitkách se uplatní koncentrační zásada (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016 – 35), žalobce byl řízení na I. stupni pasivní, námitky formuloval až v odvolání. Setrval na názoru, že není nijak vázán rozhodovací praxí jiného správního úřadu (Krajského úřadu Moravskoslezského kraje), rozhodnutí tohoto úřadu mohlo dosvědčit, že mezi úřady panuje nejednotná praxe. Žalovaný dále odkázal na relevantní pasáže rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 7. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40 a ze dne 3. 1. 2019, č. j. 8 As 77/2018 – 47, kterými se Nejvyšší správní soud vypořádal s některými obdobnými námitkami žalobce

10. Žalobce se k vyjádření žalovaného již nevyjádřil.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. O věci městský soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť ani jedna ze stran se k výzvě soudu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, nevyjádřila (jejich souhlas projednáním věci bez jednání byl tedy presumován). Městský soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – zásadní podklady jsou totiž součástí správního spisu, z něhož žalovaný vycházel a jehož postup je předmětem soudního přezkumu. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008 - 117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS).
13. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení (příloha k zákonu o silničním provozu), příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů zaznamená stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 zákona o silničním provozu) ke dni uložení pokuty za přestupek a to dle odst. 2 téhož ustanovení na základě doručeného *a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě* (do 30. 6. 2017 *uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení* - pozn. městského soudu), *b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.*
14. Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Podle § 123f zákona o silničním provozu *„(1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (2) Shledá-li obecní úřad obce s*

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. (3) Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“

15. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44).
16. Judikatura správních soudů, která se týká řízení o námitkách proti bodovému záznamu, je již dostatečně bohatá a taktéž se postupně vyvíjela. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76 (publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS) zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud konstatoval, že uvedené oznámení je jen úřední záznam o přestupku. Proto pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Dle uvedeného judikátu oznámení samo o sobě tedy jistě není nezpochybnitelný podklad k záznamům bodů.
17. Uvedené východisko korigoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 – 23. Nejvyšší správní soud uvedl, že „*tyto závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Jak plyne z navazující judikatury, je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a své tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 – 74, ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015 – 33, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016 – 32).“ Nejvyšší správní soud konstatoval, že závěry judikatury k této otázce lze shrnout tak, že: 1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok; 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení*

o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.

18. Důraz na kvalitu argumentace v námitkách proti bodovým záznamům zdůraznil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 – 40. Vyložil zde, že „námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, čj. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, čj. 7 As 63/2016-49, bod 19). Rozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů (rozsudek ze dne 13. 10. 2010, čj. 1 As 16/2010-105, bod 22). Při zohlednění specifík blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.“
19. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39, stanovil, jakou optikou je třeba posuzovat způsobilost pokutových bloků: „při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“
20. Jako protipól k uvedenému Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 - 52 konstatoval, že jistě platí obecné východisko, že není třeba vždy vyžadovat pokutový blok, avšak kvalitně zhodnotit je však třeba originální pokutový blok, nikoliv pouze úřední záznam o něm, kterým je oznámení o uložení pokuty. Je pak nasnadě, že ke správnému zhodnocení musí správní orgán hodnocenými podklady disponovat. Z rozsudku však současně vyplývá, že žalobce v tehdy projednávané věci již ve správním řízení v odvolání označil 3 konkrétní pokutové bloky, kterým vytýkal jejich vady. Jako důvod toho, zda bylo nezbytné vyžádat originální pokutové bloky, proto Nejvyšší správní soud poukázal na konkrétnost odvolacích námitek, kterými přestupce zpochybnil způsobilost konkrétního pokutového bloku být podkladem k bodovému záznamu.
21. Otázka, do jaké míry správní orgán I. stupně může hodnotit podklady k bodovým záznamům, byla předložena i rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu. Ten v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019 – 35, jednak setrval na většinovém názoru své judikatury, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů nelze použít § 82 odst. 4 správního řádu (tj. koncentraci námitek ve správním řízení). K otázce, za jakých okolností je povinností správního orgánu v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů vyžádat si pokutové bloky a kdy postačí vypořádat námitky na základě

oznámení o přestupku založených ve spise, se rozšířený senát věcně nezabýval. Konstatoval totiž, že aplikační praxe „je poněkud kazuistická a nalézt v ní zobecnitelné závěry uchopitelné v aplikační praxi správních orgánů je nesnadné“. Rozšířený senát poukázal poté na to, že ani v judikatuře Nejvyššího správního soudu k otázce přezkumu podkladů k záznamům bodů (tj. zejména k oznámení o přestupku či k pokutovým blokům) nepanují protichůdné názory. Podotkl, že Nejvyšší správní soud prozatím formuloval své závěry v konkrétních případech v rozdílných skutkových situacích, obecné (natož rozporné) závěry z nich tak nevyplynou.

22. Z tohoto usnesení (a v něm citované judikatury) je rovněž zřejmé, že pokud přestupce konkrétní námitky proti podkladovým rozhodnutím uplatnil již ve správním řízení, je na místě přezkoumat i tato podkladová rozhodnutí a nevycházet pouze z oznámení (viz právě rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52). Jiný senát Nejvyššího správního soudu (6. senát, jenž předložil věc rozšířeného senátu) je nicméně rovněž názoru, že pokud by námitky byly v řízení před soudem uplatňované „*paušálně, typizovaně, šablonovitě a bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti*“, je možné vážit jejich nevěrohodnost (24 – 26 usnesení rozšířeného senátu), čemuž ostatně rozšířený senát nepřímo přisvědčil (odst. 48 a 49 cit. usnesení rozšířeného senátu).
23. Městskému soudu v projednávané věci ze správního spisu vyplývá, že žalobci bylo dne 14. 10. 2015 oznámeno dosažení 12 bodů a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Podklady k bodovým záznamům činí oznámení Policie České republiky o uložení pokuty v blokovém řízení ze dnů 27. 1. 2015, 29. 4. 2015, 9. 10. 2015 a oznámení Městského policie Úvaly o uložení blokové pokuty ze dne 20. 5. 2015 – z přiloženého výpisu z evidenční karty řidiče vyplývá, že těmito přestupky dosáhl žalobce přesně 12 bodů. Pokutové bloky o uvedených přestupcích ve spise založené nejsou a nevyžádal je ani později žalovaný.
24. Žalobce podal dne 20. 10. 2015 proti záznamům námitky. Nejprve napadl přestupek „z ledna 2015“. Žalobce uvedl, že při střetu s tramvají, který nezavinil, utrpěl lehký otřes mozku, šok a je možné, že na místě nereagoval a zaplatil pokutu. Přestože nesouhlasil s nehodou, byla mu udělena pokuta a bylo mu řečeno, že se s tím nedá nic dělat. Dále dne 23. 10. 2015 námitky doplnil podáním, kterým napadl (citace podání): „*veškeré záznamy především ten jímž bylo dosaženo 12-ti bodů*“. Následně 11. 11. 2015 žalobce doplnil, že žádá o doplnění kopií pokutových bloků ve věci veškerých záznamů v EKŘ. Uvedl, že přestupky nespáchal, vždy se nacházel na jiném místě.
25. Správní orgán I. stupně námitky zamítl prvostupňovým rozhodnutím. Správní orgán I. uvedl, že tvrzení žalobce nijak nezaložily pochybnost o provedených záznamech, tvrzení nebyla hodnověrným způsobem doložena, jeví se jako účelové. Námitky proti přestupku za dopravní nehodu ze dne 26. 1. 2015 směřují proti pravomocnému rozhodnutí a nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatnit v řízení o námitkách. Všechna oznámení obsahují dostatečné množství údajů, které prokazují, že se vymezený přestupek stal a že se jej dopustil žalobce.
26. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání. V části IV. odvolání mj. namítl, že oznámení nedostačují k posouzení způsobilosti být podkladem k udělení bodů a poukázal na nezbytné náležitosti pokutových bloků. Městský soud již na tomto místě konstatuje, že tyto výtky byly veskrze jen obecné, nijak nereagovaly na konkrétní oznámení resp. pokutové bloky v žalobcově věci, tj. nijak nespороvaly ve spisu založená oznámení a nijak nepolemizují s obsahem a s konkrétními formálními náležitostmi

pokutových bloků v žalobcově věci. O odvolání žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím. Jak je z napadeného rozhodnutí zjevné, žalovaný neshledal důvod vyžádat si od policie pokutové bloky, na základě kterých by posoudil způsoblost jednotlivých oznámení být podkladem k záznamům.

27. Pokud jde o jednotlivá oznámení jakožto podklady k záznamům, městský soud uvádí následující.

Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 27. 1. 2015

28. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
29. Oznámení určuje dobu přestupku na den 26. 1. 2015, v 9:10, místem je ulice Na Havránce Generála Šišky, Praha 4, souřadnice GPS -744810,897/-1050729,523, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla. Rovněž z oznámení vyplývá, že přestupek byl spáchán při řízení motorového vozidla VD, registrační značky 8A86488, tovární značky IVECO. EC TECTOR ML75E.
30. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v: „Dne 26. ledna 2015 v 9:10 řídil Josef Sýkora nákladní vozidlo tov. zn. Iveco EC Tector rz. X v Praze 4, po ul. Generála Šišky ze směru od ul. ČS Exilu směrem k uli. Komořanská. Na křižovatce ul. Generála Šišky x Na Havránce nedal přednost při odbočování vlevo do ulice Na Havránce souběžně jedoucí tramvaji linky 17 pořadí 18, ev. č. 9063 řízenou Viktorem Ambasem jedoucí stejným směrem. Tramvaj narazila přední částí do levého boku nákladního vozidla. Při dopravní nehodě došlo ke hmotné škodě na nákladním vozidle, tramvaji a vyvýšeném obrubníku od tramvajového pásu. K jiné škodě nešlo. Dechová zkouška na alkohol byla provedena přístrojem DRÄGER, její výsledek byl negativní. Zranění nebylo na místě nehody žádným účastníkem uplatněno. Technická závada, jako příčina dopravní nehody, nebyla na místě ohledáním zjištěna ani uplatněna.“
31. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 21 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 26. 1. 2015 udělena pokuta ve výši 1500 Kč, číslo blokové pokuty (na místě nezaplacená) FC/2013 C1365548.
32. Žalobce ve správním řízení sice tento podklad napadl, nicméně k tomuto přestupku namítl jen tolik, že nehodu nezavinil a že „ze zdravotních důvodů na místě nereagoval“. Uvedené námitky nicméně podle názoru městského soudu však nejsou způsobilé zpochybnit záznam. Žalobce účastníkem nehody totiž zjevně byl a jestliže podstatou nehody bylo to, že došlo ke střetu jím řízeného vozidla s tramvají při odbočování vlevo, jen stěží by ke kolizi mohlo dojít jinak, než tím, že žalobce souběžně jedoucí tramvaji nedal přednost. Vlastní věrohodnou verzi skutkového děje, tj. průběhu nehody samé, tedy žalobce ani nijak nepředstavil. Žalobce tedy ve skutečnosti neuplatnil žádnou zásadní námitku vůči nesprávnosti vymezeného jednání, osobě přestupce a pokud připustil, že pokutový blok podepsal (byť tvrdí, že „nereagoval“), nezpochybnil relevantně ani tuto vadu bloku.
33. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to že žalobce byl u tohoto skutku přestupce. Městský soud se poté ztotožnil s právní kvalifikací

tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 4 body do evidenční karty řidiče.

Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 29. 4. 2015

34. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
35. Doba přestupku je určena dnem 27. 4. 2015, v 8:55, místem přestupku ulice Hornoměřcholupská, Praha - Hostivař, bližší určení: x Plk. M., žalobce je označen jako řidič motorového vozidla. Rovněž z oznámení vyplývá, že přestupek byl spáchán při řízení motorového vozidla OA, jež nelze vyložit jinak, než jako zkratka „osobní automobil“, registrační značky X tovární značky OPEL CORSA CN 110.
36. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá ve větě: „*nebyl(a) za jízdy připoután bezpečnostním pásem*“.
37. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 27. 4. 2015 udělena pokuta ve výši 200 Kč, číslo blokové pokuty GE/2014 E2642691.
38. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to že žalobce byl u tohoto skutku přestupce. Městský soud se ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 3 body do evidenční karty řidiče.

Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 9. 10. 2015

39. Žalobce je označen jako řidič automobilu, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem.
40. Doba přestupku je určena dnem 9. 10. 2015, v 16:00, místem přestupku Říčany, bližší určení: u točny MHD, žalobce je označen jako řidič motorového vozidla. Rovněž z oznámení vyplývá, že přestupek byl spáchán při řízení motorového vozidla OA, jež nelze vyložit jinak, než jako zkratka „osobní automobil“, registrační značky X tovární značky OPEL CORSA CN 110.
41. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá ve větě: „*nebyl(a) za jízdy připoután bezpečnostním pásem*“.
42. Oznámení závěrem konstatuje, že (žalobce) tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn. Dle oznámení za výše uvedené jednání byla žalobci dne 9. 10. 2015 udělena pokuta ve výši 200 Kč, číslo blokové pokuty GE/2014 E2510163.
43. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to že žalobce byl u tohoto skutku přestupce. Městský soud se ztotožnil s právní kvalifikací

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 3 body do evidenční karty řidiče.

Oznámení Městské policie Úvaly o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 20. 5. 2015

44. Žalobce je označen jako řidič, je identifikován jménem, příjmením, datem narozením, místem narození, trvalým pobytem, rodným číslem, číslem občanského a řidičského průkazu.
45. Doba přestupku je určena dnem 19. 5. 2015, čas neuveden, místem „v místě před č.p. 28, na ulici 101, Zlatá“. Žalobce je označen jako řidič vozidla registrační značky X tovární značky IVECO. Popis samotného skutku (jednání žalobce) spočívá v uvedení „§18/4 361/2000Sb 40/53/50 km/h“. Výše sankce je uvedena 200 Kč, číslo bloku G2405991.
46. Vymezení skutku je strohé a stručné. Městská policie Úvaly patrně do oznámení převzala text označeného pokutového bloku. Jakkoliv Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 – 39 (a v navazující judikatuře), ještě připustil určitou shovívavost vůči zkratkovitým formulacím v pokutovém bloku, na obsahové náležitosti oznámení jakožto na podklad vyhotovený *ex post* po uložení pokutového bloku, které navíc není omezeno plochou tiskopisu, je možno podle názoru městského soudu nahlížet přísněji a vyžadovat co nejurčitější vylíčení rozhodných skutečností o okolnostech přestupku. I tak je však z výše uvedené strohé formulace, která popisuje přestupcovo jednání patrné, že žalobce byl sankcionován za porušení povinnosti podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť v úseku, ve kterém bylo v obci místní úpravou (srov. § 18 odst. 5 zákona o silničním provozu) povoleno jet nanejvýše rychlostí 40 km/h, jel vyšší než dovolenou rychlostí – ať už by byla naměřena rychlost 50 nebo 53 km/h, v obou případech naměřená hodnota náleží do kategorie jednání „překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h“ dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a tomu odpovídá záznam bodového hodnocení 2 bodů dle přílohy zákona. Oznámení proto správně definuje, že v tomto jednání je spatřován přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. I když údaje uvedené v oznámení je nezbytné vykládat v jejich logických souvislostech, všechny rozhodné skutečnosti o přestupkovém jednání žalobce v oznámení uvedené jsou a není je třeba nijak doplňovat.
47. Oznámení samo o sobě nijak nevyvolává pochybnosti o tom, že se skutek stal, v čem jednání přestupce spočívalo, jak mělo být právně kvalifikováno, kdy a kde se tak stalo, jak měl být přestupce sankcionován z hlediska připsaných bodů i udělené sankce, ani to že žalobce byl u tohoto skutku přestupce. Městský soud se ztotožnil s právní kvalifikací tohoto jednání jako přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za který byly žalobci správně připsány 2 body do evidenční karty řidiče.
48. Shrnutí výše uvedené, 3 oznámení Policie ČR (ze dne 9. 10., 29. 4. a 27. 1. 2015) a 1 oznámení Městské policie Úvaly v žalobcově věci jsou dostatečně konkrétní, ze všech lze identifikovat osobu žalobce jako přestupce, místo, čas jeho jednání i to, v čem toto jednání spočívalo, jak bylo právně kvalifikováno a jaká byla sankce. Že se skutek stal, dokládá i konkrétní označení pokutového bloku, jímž byl žalobce sankcionován. Výpis z evidenční karty řidiče ve spisu poté dokládá, kolik bylo žalobci za jeho jednání připsáno bodů –

městský soud ve všech případech shledal, že sankce i počet bodů byl žalobci připsán zcela v souladu s právní kvalifikací skutku.

49. Jak již bylo výše uvedeno, žalobce v odvolání uvedl pouze tolik, že v době přestupku se nacházel vždy na jiném místě. V žalobě vůči podkladům k záznamům bodů poté uplatnil tyto okruhy výtek:
- a) nedostatečná identifikace osoby přestupce (částečně nečitelné údaje, nejsou vypsány požadované údaje např. rodné číslo nebo datum narození, ověření totožnosti v daném rozhodnutí není dostačující)
 - b) nedostatečné údaje o přestupku (údaje o době přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně, není jednoznačně stanoveno místo přestupku, údaje o místě neobsahují veškeré údaje pro stanovení místa, název obce není úplný resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupků dojít, popis skutku není jednoznačný, právní kvalifikace jednání je zkratkovitá, není patrné, o jakou právní normu se v této věci jedná, ze zápisu sice vyplývá porušení §§ 6, 7, 18 ovšem ne již, z jakého bodu či písmena atp., údaje jsou nečitelné)
 - c) není zřetelná výše sankce, údaj o výši sankce chybí či není úplný
 - d) není jednoznačně uvedeno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné úřední osobě a to včetně podpisu, rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, z rozhodnutí není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
50. Městský soud se předně ztotožnil se žalovaným, že žalobcova námitka o tom, že v případě všech přestupků se nacházel na jiném místě, není sama o sobě a bez dalšího tvrzení a důkazů vůbec věrohodná. Správně proto u žalovaného nevyvolala pochybnost o skutcích a osobě přestupce, které jsou zaznamenány v uvedených oznámeních.
51. Městský soud poté uvedené žalobní výtky hodnotí jako typizované, obecné a neurčité. Žalobce zde sice snáší výtky vůči formálním vadám bloků, v každém jednotlivém případě však ve skutečnosti nijak nereaguje na konkrétní podobu bloků. Žalobce ani v jednom případě nijak plausibilně netvrdí, že by se skutek nestal, že by přestupek nespáchal, v jakém smyslu by např. označení místa či obce bylo natolik neurčité či nesrozumitelné, že by nebylo možné identifikovat místo přestupku. Částečně si jeho výtky i vzájemně odporují – žalobce sám ani neuvádí, která z varianty vad se dle jeho názoru vlastně u každého pokutového bloku má nacházet. Takto není městskému soudu z žalobcovy argumentace zřejmé, zda v každém konkrétním případě při identifikaci přestupce chybí rodné číslo či datum narození, v čem má spočívat nedostatek ověření totožnosti, zda dalším údajům v pokutovém bloku vytýká absenci, či neúplnost, neurčitost či nečitelnost.
52. Žalobce také ve svých podáních sám nemá jasno, jaké vady pokutovým blokům vlastně vytýká. Ve skutečnosti tedy toliko vznesl sadu výtek bez řádné konkretizace. I pokud v žalobě žalobce vytýká vady přiložených pokutových bloků typů HG/2014 číslo bloku G 1498901, GF/2013 číslo bloku F 0832677, FC/2013 číslo bloku C1404971, městský soud ověřil, že tyto pokutové bloky ani nejsou předmětem projednávané věci, týkají se jiných

přestupců (V. M., M. G., M. S.) a nelze z nich dovozovat, že by namítanými vadami měly trpět pokutové bloky žalobce.

53. Takové námitky tedy nejsou způsobilé ani u městského soudu vyvolat pochybnosti o podobě a formálních náležitostech dotýčných pokutových bloků, aby tak bylo nezbytné tyto pokutové bloky vyžádat a ve smyslu uvedených nijak konkretizovaných námitek žalobce hodnotit jejich způsobilost být podkladem pro záznam bodů.
54. Oproti těmto obecným a nijak konkrétně formulovaným výtkám proti pokutovým blokům je ve spise sada oznámení policie o přestupcích, z nichž vyplývají jednoznačné skutkové i právní závěry o tom, že ve všech čtyřech případech žalobce spáchal uvedené přestupky a v souladu s tím mu do evidenční karty bylo připsáno celkem 12 bodů. Žalobce tedy svými žalobními výtkami nijak nezpochybnil obsah uvedených oznámení a právě ty jsou podle názoru městského soudu dostatečně způsobilými podklady pro zápis těchto bodů.
55. Jelikož ani ve správním řízení žalobce nijak konkrétně tato oznámení a jejich obsah nezpochybnil, když již tehdy poukazoval toliko na paušalizované typy výhrad vůči pokutovým blokům a ani v odvolání neoznačil, které pokutové bloky vlastně napadá, k přezkoumání bodových záznamů v námitkovém řízení tak stačilo, pokud správní orgán I. stupně i žalovaný vycházeli jen z těchto oznámení a ty hodnotili natolik obecně, nakolik obecně byly formulované výtky proti nim.
56. Pokud žalobce rovněž namítl, že správní orgány nepřihlédly k tomu, jak způsobilost podkladů k bodovým záznamům přezkoumávají jiné místně příslušné správní orgány (v odvolání odkázal na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014), městský soud poukazuje na to, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017 - 57 vypořádával argumentačně totožnou námitku formulovanou týmhž advokátem ve skutkově obdobné věci. Zde konstatoval, že „*správní praxí zakládající legitimní očekávání se dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, č. 1915/2009 Sb. NSS, rozumí „ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů.*“ Jak ovšem vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2010, č. j. 6 Ads 88/2006 - 159, č. 2059/2010 Sb. NSS, správní praxe opírající se o nezákonný výklad nemůže zpravidla založit legitimní očekávání u adresátů správy, že tak bude setrvale postupováno i do budoucna. Pokud by tedy různé správní orgány postupovaly nezákonně a navzájem odlišně, nejednalo by se o setrvalou správní praxi a tedy způsobilou založit legitimní očekávání pro řízení vedené jiným krajským úřadem či u žalovaného ministerstva dopravy. Pokud by různé krajské úřady jako odvolací orgány rozhodovaly odlišně, nevzniklo by stěžovateli žádné legitimní očekávání, neboť takové nevznikne z neustálené praxe.
57. Ze žalobcem v řízení o žalobě předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014Z, ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014 a 22. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014 vyplývá, že tento krajský úřad k námitkám jiných účastníků posuzoval způsobilost podkladových záznamů – vyžádaných pokutových bloků, přičemž u některých z nich pro jejich vady shledal nezpůsobilost být podkladem pro bodový záznam. Krajský úřad Moravskoslezského kraje v případě rozhodnutí ze dne 24. 4. 2014, 22. 10. 2014 a 22. 11. 2014 s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, vyžádal pokutové

bloky, tj. nehodnotil samotná oznámení policie o přestupcích. Žalovaný naopak jako podklad k bodovým záznamům posuzoval pouze oznámení o přestupcích, zde městský soud musí konstatovat, že žalobce uplatnil v námitkách i v odvolání neindividualizované a nekonkrétní výtky vůči blokům a též správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí o obsahu oznámení neměl žádných pochyb, zjevně neshledal tak důvod vyžádat si pokutové bloky. V tomto se tedy odlišoval postup Krajského úřadu Moravskoslezského kraje od nynějšího postupu žalovaného.

58. Posouzení bodových záznamů pouze na základě oznámení o přestupcích jako jeden z možných postupů aproboval Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 – 23. Nejvyšší správní soud zde poukázal právě na to, že posuzování obsahu a náležitostí pokutových bloků je nezbytné až v závislosti na obsahu námitek proti bodovým záznamům. V návaznosti na skutkové okolnosti věci se tedy připouští jak situace, kdy k námitkám ob stojí i samotná oznámení o přestupcích, tak i situace, kdy bude námitky nezbytné posoudit až v návaznosti na vyžádané pokutové bloky.
59. Žalovaný tedy sice postupoval odlišně oproti Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, na tento postup však v rozhodné době ještě neexistoval ustálený právní názor. Praxe Krajského úřadu Moravskoslezského kraje proto ani nemohla žalovaného zavazovat ke stejnému postupu a žalovaný tedy nemohl porušit legitimní očekávání žalobce.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

60. Na základě všech shora uvedených skutečností se městský soud neztotožnil se žádnou žalobní námitkou, žalobu neshledal důvodnou, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
61. O nákladech řízení rozhodl městský soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl v řízení procesní úspěch, městský soud mu náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť neshledal, že by žalovanému vznikly účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 28. května 2021

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. R.